

Forfatter: Topsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra I SOLSKIN

Citation: Topsøe, Vilhelm: "Udvalgte Skrifter", i Topsøe, Vilhelm: *Udvalgte Skrifter*, udg. af VILH. ANDERSEN ; HELGE TOPSØE-JENSEN , 1923, s. 53. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-topsoe01-shoot-idm140237637971520/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

»Margrethe, jeg forstaaer mig ikke paa Dig. Det har altid forekommet mig, at der var Noget i Dig, som endnu skulde udvikles, at Dit egentlige Jeg ikke var rigtig levet op endnu, Du underlige, tilhageholdne Barn, som altid er flygtet tilbage i Dig selv, naar Nogen vilde søge at trænge ind hos Dig. Jeg havde troet, at Din Tid nu var kommet, lad mig sige det reent ud, jeg havde troet, at Du holdt af Sparre, men nu seer jeg, at jeg har taget fejl.«

Margrethe taug og kyssede sin Moder.

Den næste Dag kom Christian meget alvorlig hjem fra Sparresholm. Man kunde se, at han havde grædt, og Graaden begyndte igjen, da han fortalte, at Knud Sparre var falden.

Hans Moder gik over for at bringe Efterretningen til sin gamle Veninde.

»Ihvergang Nogen falder i denne Krig, er det ligesom det var En af min Familie,« sagde Konsistorialraadinden dybt bevæget, »men Knud Sparres Død forekommer mig ligesaa sørgelig, som om det havde været min Søn.«

Margrethe stod taus og bleg; da hun og hendes Moder atter vare blevne ene, kastede hun sig om Moderens Hals og brast i en hæftig Graad, saa hæftig og ustandsclig, som hin Sommeraften, da han havde indhentet hende i den skyggende Have, men hendes Mund forblev taus og stum.

En Tid lang saae det sørgeligt ud i den lille By. Man var dybt nedbøjet over Krigens sørgelige Gang, og da Freden havde slaaet dens sørgelige Udfald fast, begyndte der tillige at vise sig en anden Splid og Uenighed, som snart antog en alvorlig Karakter. Amtmanden traadte ind i en politisk Forening, som nylig var bleven dannet, og Kanceliraaden mente at burde følge ham, skjøndt han herved stilsede sig i Opposition til sin gamle Ven, Overlærer Ludvigsen, der var Formand for en Filial af en anden politisk Forening, som virkede i en ganske modsat Retning. Saalænge Krigen varede, havde de forskjellige Borgere jævnlig mødt hinanden i fredelig Samdrøgtighed i Postgaardens Restauration, hvor man om Aftenen i en hyggelig Kreds drøftede